

Sárbogárd, 1884. december 7. – Sárbogárd, 1964. január 25.

Középparaszti családból származott, 12 kat. holdon gazdálkodtak. Tizenöt éves korában árvaságra jutott, attól kezdve a két keze munkájából élt. A sárbogárdi református elemi iskolában kezdte a tanulmányait, később Kölkedre került református lelkész nagybátyjához, és ott járt középiskolába. Az első világháborúban Bosznia-Hercegovinában, Galíciában és az orosz fronton harcolt, ahol súlyosan megsebesült. Leszerelése után 20 kat. holdas birtokán gazdálkodott. 1918-ban, az őszirózsás forradalom idején községi pénztáros. 1931-ben belépett a Független Kisgazdapártba, a helyi, majd a Fejér vármegyei szervezet elnöke lett. 1941-ben háborúellenes propaganda folytatása miatt hat hónapra Kistarcsára, majd Nagykanizsára internálták. Kiszabadulása után rendőri felügyelet alá helyezték. Az ország német megszállása után németellenes, baloldali magatartása miatt három és fél hónapra ismét internálták. 1945 tavaszán a sárbogárdi járásban részt vett a kisgazdapárt újjászervezésében a járási szervezet elnöke lett, és bekerült a megyei választmányba (1945–1949). Tagja volt a különböző helyi népi bizottságoknak. 1945. november 4-én a Fejér és Komárom-Esztergom vármegyei választókerületben nemzetgyűlési képviselővé választották. Az 1947. augusztus 31-i országgyűlési választásokon pótképviselő lett. Képviselőisége megszűnte után 13 kat. hold földjén gazdálkodott. Az 1950-es évek elején a helyi termelőszövetkezet pártoló tagja lett, a téesz használta a földjét és az onnan kapott földjáraadékból élt, meglehetősen nehéz körülmények között. Elrendelték a kilakoltatását, de a határozatot magas korára való tekintettel nem hajtották végre.